

Összeállítás a zalai műhelyekből

Sok helyütt találkoztunk a folyóiratokban olyan összeállításokkal, melyek egy tájegység, megye pályakezdő alkotóinak biztosít nyilvánosságot. A szomszédságunkban az Életünk Írott Kő című melléklete jó példa erre. Jogos igénye (volt) a Zalai Írók Egyesülete tagjainak, hogy időnként a nyilvánosság előtt is megmérettessék műveiket. Erre nyílik most lehetőség, amikor válogatásunkkal ízelítőt kínálunk a keszthelyi, kanizsai, egerszegi és a megye más településein élő, különböző színvonalon publikáló szerzők termésének javából. Fiatalok és idősebbek, már ismert folyóiratokban megjelentek és először jelentkezők egyaránt akadnak ebben a társaságban. De közös bennük az alkotás vágya és az irodalom szeretete. Változatos műveik mindenképpen megérdemlik az olvasók figyelmét és bizalmát.

Lőrincz Lajos

A virrasztó

(Vajda János emlékének)

Mint tölgy- s fenyőből ötvözött
nagy szálfá, mely nem több között,
egyedül, erdőszélen él,
de többért virraszt, remél;

mint tündérhajból font, s acél-
szállal kötött lélek, a szél-
fodrozta emlék-tó fölött
bolyong hajdani vágy mögött,

s hátára vesz, mint griffmadár,
honi gondot, s országra tár
jövőt, hol a szellem nemes,
s - egyenlőn! - élni érdemes,

de, mint kivert bika, komor
legelőn csörtet át, s honol
lelkében a magány, s az út
kátyús, gazos, vénhedt, hazug!

*

S mert kell ma is a virrasztó,
hinni csodát, de hívna szó!
"Csöndes szívünk" szavadra gyúl,
kredós dalnok, hú hadnagy úr!